

Megfelelési kényszer

Ez az érzés elég gyakori,
Amely szívünk mélyén lakozik.
Hol ravasz, és néhol nyomasztó,
Nem múlik el, és ez elég bosszantó.
Fiatalok körében erős szerepet játszik,
Befolyásolja személyiségünket, és ez nagyon látszik.
Olyanokat mondunk, mit soha nem mondanánk,
Ezzel talán jót teszünk, ezt gondolnánk.
Miután ezt cselekedtük, megnyugvást érzünk,
Jót és rosszat gondolhatnak rólunk, ezt bizony elfelejtjük.
Ám a valóság még csak most jön,
Lehet, hogy ez a pár gondolat még jól jön!
Abban a pillanatban talán jónak látszik minden,
Ezután történik valami, és elveszted a kincset.
Talán egyszer mindenki elfogadja a másikat összes hibájával,
Mert senki sem ismeri az esténként megírt krónikákat.
Talán majd egyszer eljutunk oda, hogy senki sem ítél külső alapján,
Minden ember úgy tökéletes, ahogy van, és ezt idővel elfogadják.
Egy nap rá kell jönnünk, hogy senkinek nem fogunk tudni eleget tenni,
Lesznek, akik kizárnak, mert egyeseknek ez nem igazán tetszik.
Azt hiszem, ilyenkor jön a nehezebb része, és meg kell próbálni elengedni,
A csodaembereknek nincs szükségük ilyenekre, erre idővel rá kell jönni.
Aki igazán elfogad téged, cserébe semmit nem kér,
Talán erre való egy barátság, és egy ember ezért él.
Remélem, hogy egyszer ez elszáll a szíved mélyéről,
Soha többet nem kell hallanod erről az érzésről.
Néha talán, egyszer-egyszer vissza-vissza téved,
Talán ezért hívják úgy, hogy megfelelési kényszer.

Ádám Kiara Hanna 7.a osztályos tanuló munkája

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola